

Projecte de Llei reguladora de l'Impost sobre les estades en allotjaments turístics, de modificació de la Llei 16/2017, del 13 de juliol, general de l'allotjament turístic i de modificació de la Llei 13/2007, del 20 de setembre, de creació de la societat pública Andorra Turisme, SA

Exposició de motius

En els darrers anys, la normativa reguladora del sector turístic al Principat d'Andorra ha evolucionat sensiblement amb la finalitat de millorar la qualitat de l'oferta d'allotjament i adaptar-se als nous comportaments de viatge dels turistes, tenint en compte l'evolució del sector turístic tant a Andorra com a escala internacional.

Amb l'aprovació de la Llei 16/2017, del 13 de juliol, general de l'allotjament turístic, es van reformular les bases del sector dels allotjaments turístics, i amb elles alguns dels pilars fonamentals del nostre sector turístic, donant resposta a l'evolució internacional d'aquest sector.

D'ençà de l'aprovació de la Llei 16/2017, del 13 de juliol, general de l'allotjament turístic, tots els sectors econòmics del país, en especial el sector turístic, han hagut de fer front a les diferents circumstàncies esdevingudes en un món cada vegada més globalitzat.

Més concretament, l'aparent inici d'un cicle alcista de l'economia andorrana un cop superada la crisi econòmica de finals de la primera dècada del segle ha quedat bruscament truncat per les conseqüències econòmiques derivades de la pandèmia global de SARS-CoV-2, sent-ne el sector turístic un dels més perjudicats. Addicionalment, hi ha limitacions estructurals pròpies d'aquest sector, com són l'increment de la reflexivitat dels consumidors, fruit de la reducció dels pressupostos dedicats a viatges turístics de les famílies de molts països europeus, o com l'extrema competitivitat del sector, potenciada per l'aparició de noves destinacions turístiques, l'abaratiment dels mitjans de transport de llarga distància i l'auge d'Internet i el creixement del comerç electrònic. Per tot això, es fa necessari adoptar mesures tendents a garantir la sostenibilitat del sector a mitjà i llarg termini.

Per tal de potenciar i garantir la sostenibilitat del turisme, molts països, tant de la Unió Europea com a escala global, han integrat un impost que grava l'estada de turistes en una localitat concreta. En aquest sentit, i donant continuïtat al procés d'harmonització del nostre sistema tributari al dels països de l'entorn, es creen el Fons per a l'impuls del turisme i l'Impost sobre les estades en allotjaments turístics.

El Fons per a l'impuls del turisme es configura com un mecanisme destinat a finançar polítiques per potenciar la competitivitat del Principat d'Andorra com a destinació turística i garantir-ne la sostenibilitat. Aquest fons, que es nodreix dels ingressos obtinguts de l'Impost sobre les estades en allotjaments turístics, es destina a finançar projectes o actuacions que persegueixin els objectius següents:

- La promoció turística del Principat d'Andorra.
- L'impuls del turisme sostenible, responsable, inclusiu i de qualitat.
- La protecció, la preservació, la recuperació i el millorament dels recursos turístics.
- El foment, la creació i el millorament dels productes turístics.
- El desenvolupament d'infraestructures i serveis relacionats amb el turisme.

En el disseny del Fons per a l'impuls del turisme i de l'Impost sobre les estades en allotjaments turístics es parteix, en primer lloc, de la realitat econòmica d'Andorra i del seu sector turístic. També s'ha tingut en compte la normativa comunitària en la matèria, per tal d'evitar desequilibris excessius i perjudicials en l'estructura dels preus dels productes objecte de tributació.

L'Impost sobre les estades en allotjaments turístics sotmet a imposició la singular capacitat econòmica que es posa de manifest amb les estades en els diferents allotjaments turístics previstos en la normativa vigent.

En matèria de base de tributació, s'ha optat per un model d'acord amb el qual aquesta base es calcula partint del nombre de dies de què consta cada període d'estades del contribuent en un allotjament turístic. A l'hora de determinar la quota de tributació, a aquesta base se li aplica un coeficient multiplicador associat a la categoria de l'allotjament turístic.

Tal com passa en altres àmbits, és voluntat garantir la transparència i la informació de l'impacte resultant d'aquestes noves figures. Per tot això, i prenent com a exemple el contingut de la Llei 19/2021, del 8 de juliol, de modificació de la Llei 27/2008, del 20 de novembre, d'impostos especials, pel que fa al Fons verd, s'encomana al Govern que, amb caràcter bianual, elabori una auditoria de l'impacte de la implementació de l'Impost sobre les estades en allotjaments turístics i del Fons per a l'impuls del turisme, per tal que en valori la recaptació i l'impacte sobre el turisme al Principat d'Andorra, entre altres indicadors que es considerin d'interès. L'informe final de l'auditoria es dipositarà al Consell General perquè l'examini la comissió parlamentària corresponent i se'n faciliti el coneixement públic, garantint-ne l'accés a tots els ciutadans.

La Llei introdueix una sèrie de modificacions en el redactat de la Llei 16/2017, del 13 de juliol, general de l'allotjament turístic, tendents a adaptar les definicions dels establiments de la modalitat de càmping, de les àrees d'acollida d'autocaravanes, dels establiments complementaris d'allotjament turístic, dels allotjaments d'ús turístic (HUT) i de les empreses de gestió d'habitatges d'ús turístic (EGHUT), així com les obligacions de tots els allotjaments turístics, necessàries per al càlcul de l'Impost sobre les estades en allotjaments turístics. Així mateix, es modifica la Llei 16/2017, del 13 de juliol, general de l'allotjament

turístic pel que fa a l'import de la taxa per a l'obtenció de les plaques o els certificats oficials dels establiments d'allotjament turístic.

Finalment, es modifiquen la Llei 13/2007, del 20 de setembre, de creació de la societat pública Andorra Turisme, SA i els seus Estatuts per afegir-hi la indicació de la seva condició d'"unipersonal", tal com consta en el Registre de Societats. A més, es modifica pel que fa als membres del Consell d'Administració designats pel Govern, i s'adapten dos articles, un al que diu la Llei 32/2014, del 27 de novembre, de sostenibilitat de les finances públiques i d'estabilitat pressupostària i fiscal, sobre el deute d'una societat, i l'altre al que diu la Llei 20/2007, del 18 d'octubre, de societats anònimes i de responsabilitat limitada, sobre els beneficis socials i el fons de reserva de les societats.

La Llei reguladora de l'Impost sobre les estades en allotjaments turístics, de modificació de la Llei 16/2017, del 13 de juliol, general de l'allotjament turístic i de modificació de la Llei 13/2007, del 20 de setembre, de creació de la societat pública Andorra Turisme, SA consta de tres capítols, quaranta-set articles, dues disposicions addicionals, una disposició derogatòria i tres disposicions finals.

Capítol primer. Regulació de l'Impost sobre les estades en allotjaments turístics

Article 1. *Objecte de la Llei*

La Llei té per objecte crear i regular els elements essencials de l'Impost sobre les estades en allotjaments turístics i del Fons per a l'impuls del turisme, i adaptar la normativa dels allotjaments turístics i de la societat pública Andorra Turisme, SA.

Article 2. *Naturalesa i objecte de l'impost*

L'Impost sobre les estades en allotjaments turístics és un tribut de naturalesa directa que grava la capacitat econòmica de les persones físiques que es posa de manifest de manera singular amb l'estada en els allotjaments a què fa referència l'article 3.

Article 3. *Fet generador*

Constitueixen el fet generador de l'impost les estades, per dies o fraccions, amb pernoctació o sense, que facin els contribuents en qualsevol dels allotjaments turístics previstos en la Llei 16/2017, del 13 de juliol, general de l'allotjament turístic, i en els grups d'allotjaments turístics que es puguin establir per Llei, exceptuant les àrees d'acollida d'autocaravanes.

Article 4. *Exempcions*

1. Estan totalment exemptes d'aquest impost les estades següents en allotjaments turístics:

- a) Les estades de residents andorrans.
 - b) Les estades de menors de 12 anys.
 - c) Per a les estades d'una durada superior a 14 dies en un mateix allotjament turístic, la superació de l'esmentat termini de 14 dies.
 - d) Les estades que es facin en mèrits d'una decisió dels serveis socials de Govern.
 - e) Les estades que es facin per causa de força major, dictada a proposta del ministeri encarregat del turisme i aprovada pel Govern.
 - f) Les estades en allotjaments categoritzats com a cases de colònies i albergs d'acord amb el que estableix la Llei 16/2017, del 13 de juliol, general de l'allotjament turístic, quan estiguin organitzades o promocionades, totalment o parcialment, per entitats públiques andorranes.
2. Per al gaudiment i aplicació de les exempcions establertes a l'apartat 1 cal acreditar documentalment la concurrència de les circumstàncies que hi donen dret, d'acord amb el que sigui establert reglamentàriament.
 3. L'aplicació de l'exempció prevista a l'article 4.1.b) queda condicionada a l'exhibició dels documents que acreditin l'edat del menor, com el document d'identitat, el passaport, el llibre de família o altres documents anàlegs, o per qualsevol altre mitjà de prova admès en dret. En el cas de menors de 12 anys que no disposin de document identificatiu, s'admet també la declaració responsable del progenitor o progenitora, tutor o tutora o acompanyant major d'edat.

Article 5. Obligats tributaris

1. Són contribuents d'aquest impost totes les persones físiques que facin una estada en els allotjaments turístics a què es refereix l'article 3.
2. En les estades en allotjaments turístics a què es refereix l'article 3 efectuades per persones físiques que formin part d'una entitat o organització, es consideren contribuents d'aquest impost les persones jurídiques a càrrec de les quals s'expedeixi la factura o un document anàleg.
3. Té la condició de substitut del contribuent la persona física o jurídica, i també les entitats que sense tenir personalitat jurídica constitueixen una unitat econòmica separada susceptible d'imposició definides com a obligats tributaris per la Llei de bases de l'ordenament tributari, que sigui titular de l'explotació de qualsevol dels allotjaments turístics a què es refereix l'article 3.

Es presumeix, llevat de prova en contrari, que la persona titular de la llicència de turisme és qui explota l'allotjament turístic.

4. Els substituïts del contribuent són els encarregats de complir amb les obligacions materials i formals previstes en la present Llei.

Article 6. Responsables solidaris

Responen solidàriament de l'ingrés dels deutes tributaris corresponents a les quotes meritades pels contribuents d'aquest impost totes les persones físiques o jurídiques que contracten directament en nom dels contribuents i fan d'intermediàries entre aquests i els allotjaments turístics a què es refereix l'article 3.

Aquesta responsabilitat s'ha d'entendre al marge de la possibilitat que les persones físiques o jurídiques intermediàries actuïn com a representants dels contribuents pel que fa al pagament de l'impost, als efectes del que preveu l'article 8, en les condicions que s'estableixin per reglament.

Article 7. Meritació de l'impost

1. L'impost es merita a l'inici de l'estada en els allotjaments turístics a què es refereix l'article 3.
2. S'entén per inici de l'estada el moment en què el substitut del contribuent enregistra el contribuent i posa a la seva disposició l'estada en l'allotjament turístic.

Article 8. Exigibilitat de l'impost

1. El substitut ha d'exigir l'impost al contribuent en qualsevol moment des de la seva meritació fins a la finalització de l'estada en l'allotjament turístic, llevat que l'impost hagi estat satisfet prèviament per una persona o entitat intermediària actuant com a representant de l'obligat tributari, en els termes i les condicions que s'especifiquin reglamentàriament.
2. El contribuent ha de comunicar al substitut els elements necessaris per determinar la quota tributària, i li ha de facilitar, si escau, la documentació justificativa de l'aplicació de qualsevol de les exempcions previstes a l'article 4.

Article 9. Concepte i determinació de la base de tributació

1. La base de tributació està constituïda pel nombre de dies de què consta cada període d'estades del contribuent en els allotjaments turístics a què es refereix l'article 3.
2. La base de tributació es determina pel mètode de determinació directa i, subsidiàriament, pel mètode de determinació indirecta, d'acord amb el que disposa, en aquest últim cas, l'article 43 de la Llei 21/2014, del 16 d'octubre, de bases de l'ordenament tributari.
3. En el mètode d'estimació directa, s'entén que són dies d'estada els dies o les fraccions que comporta l'estada continuada del contribuent en el mateix allotjament turístic, en els termes que s'estableixin reglamentàriament.

4. L'Administració tributària pot aplicar el mètode d'estimació indirecta en els casos en què el substitut del contribuent no presenta l'autoliquidació de l'impost o presenta autoliquidacions incompletes o inexactes i no aporta les dades d'ocupació de l'establiment o equipament turístic que explota. En aquest cas, el nombre de dies d'estada es determina, preferentment, i sens perjudici de la utilització dels altres mitjans establerts per la legislació vigent, pels mitjans següents:

a) A partir de les dades estadístiques d'ocupació dels allotjaments turístics del mateix tipus situats al Principat d'Andorra.

b) A partir de les dades procedents d'estudis del sector fets per organismes públics o per organitzacions privades d'acord amb tècniques estadístiques adequades.

Les dades obtingudes per fer l'estimació indirecta del nombre de dies d'estada s'han de referir, preferentment, a l'any del període de declaració que es pretén regularitzar.

Article 10. Quota de tributació

La quota de tributació s'obté de multiplicar el nombre de dies d'estada o fracció pel tipus de gravamen corresponent segons el tipus d'allotjament turístic, d'acord amb les tarifes següents:

Categoria de l'allotjament turístic	Tarifa (euros)
Allotjaments turístics de 5 estrelles	3,00
Allotjaments turístics de 4 estrelles / 4 espigues	2,00
Habitatges d'ús turístic	2,00
Allotjaments turístics de 2 o 3 estrelles / 2 o 3 espigues o en procés de classificació	1,50
Resta d'allotjaments turístics	1,00

Article 11. Facturació i trasllat de l'impost

El substitut del contribuent ha de consignar en la factura que emeti als seus clients, de manera diferenciada de la contraprestació pels seus serveis, l'import de la quota de l'impost amb indicació del nombre de dies d'estada i del tipus de gravamen aplicat.

Article 12. Autoliquidació i ingrés de l'impost

1. El substitut del contribuent està obligat a presentar l'autoliquidació de l'impost i a fer-ne l'ingrés corresponent, en el termini, el lloc i la forma que es determinin reglamentàriament.
2. El ministeri encarregat de les finances emet una proposta de liquidació en què informa de la quota de l'impost, calculada d'acord amb les regles establertes als articles 9 i 10, i ho comunica al substitut del contribuent per tal que en faci l'ingrés, en els termes que es determinin reglamentàriament.
3. Per fer el càlcul de la proposta de liquidació, el ministeri encarregat de les finances parteix de la informació subministrada pels substituïts del contribuent al Registre d'Ocupació d'Allotjaments Turístics mitjançant les diferents modalitats de tramesa d'informació previstes en el Reglament del Registre d'Ocupació d'Allotjaments Turístics. A aquest efecte, les dades incloses en les diferents modalitats de tramesa d'informació han de ser accessibles pel ministeri encarregat de les finances i s'utilitzaran únicament i exclusivament a efectes tributaris per a la gestió d'aquest impost.

Article 13. Devolució d'ingressos indeguts

1. La legitimació per sol·licitar les devolucions d'ingressos indeguts que resultin d'aplicació correspon a qualsevol dels obligats tributaris, en els termes que es determinin reglamentàriament.
2. El dret a cobrar les devolucions que es reconeguin correspon als contribuents que hagin satisfet el pagament de l'impost al substitut o, si no hi ha hagut pagament, al mateix substitut del contribuent.
3. Quan el substitut del contribuent presenti la sol·licitud de devolució i la persona beneficiària de la devolució hagi de ser el contribuent, el substitut té l'obligació d'abonar la devolució de manera anticipada, i a partir d'aquest moment té el dret a cobrar les devolucions que corresponguin davant el ministeri encarregat de les finances.

Article 14. Obligació d'identificació i d'informació

Els allotjaments a què es refereix l'article 3 s'han d'identificar i registrar al Registre d'Ocupació d'Allotjaments Turístics en els termes i les condicions previstos en el Reglament del Registre d'Ocupació d'Allotjaments Turístics.

Article 15. Obligacions d'informació

Els titulars dels allotjaments a què es refereix l'article 3 estan obligats a proporcionar a l'Administració tributària tota mena de dades, informes, antecedents i justificants amb transcendència tributària, inclosos els que es derivin de les seves relacions econòmiques, professionals o financeres amb altres persones o entitats, i que estiguin relacionats amb el compliment de les

obligacions relatives a l'Impost sobre les estades en allotjaments turístics, en els termes i les condicions que s'estableixin reglamentàriament.

Aquesta obligació inclou, entre altres, totes les autoritats i les persones que exerceixen funcions públiques, el Govern, els comuns i els òrgans que en depenen, els organismes autònoms i les entitats parapúbliques o de dret públic, qualsevol altra entitat pública, els registres públics i, en especial, el Registre d'Ocupació d'Allotjaments Turístics.

La cessió de dades de caràcter personal que s'hagi de fer a l'Administració tributària d'acord amb el que disposa aquest article no requereix el consentiment del subjecte afectat. Les dades, els informes, els antecedents i els justificants obtinguts per l'Administració tributària en el desenvolupament de les seves funcions tenen caràcter reservat i només es poden utilitzar per aplicar els tributs que li correspon gestionar de manera efectiva, per imposar les sancions que siguin procedents, i per portar a terme la resta de les funcions que la Llei li encomana, sense que puguin ser cedides ni comunicades a terceres persones, tret que la cessió estigui regulada per una llei, o d'acord amb el que preveuen els acords d'intercanvi d'informació tributària o els convenis de doble imposició ratificats pel Principat d'Andorra, o la legislació vigent relativa a l'intercanvi d'informació en matèria fiscal, i sempre d'acord amb els límits que s'hi estableixin.

Article 16. *Subministrament de les dades estadístiques*

Les dades obtingudes de la gestió de l'Impost sobre les estades en allotjaments turístics poden ser cedides al ministeri encarregat del turisme, en els termes que s'estableixin reglamentàriament i garantint un procés previ de dissociació i anonimització.

Article 17. *Infraccions*

La regulació de les infraccions en matèria tributària es regeix, en allò que no s'estableix en la present Llei, pel règim d'infraccions i sancions establert en el títol IV de la Llei 21/2014, del 16 d'octubre, de bases de l'ordenament tributari.

Article 18. *Modalitat d'infraccions*

1. Es consideren infraccions simples:

- a) Les autoliquidacions incompletes sense transcendència en la liquidació.
- b) L'incompliment de requeriments d'informació i/o documentació.
- c) La no-presentació de l'autoliquidació quan no comporti perjudici econòmic per a l'Administració tributària.

2. Es consideren infraccions de defraudació:

- a) La no-presentació de l'autoliquidació quan comporti perjudici econòmic per a l'Administració tributària.
- b) Les autoliquidacions incompletes amb transcendència en la liquidació.
- c) Les falses autoliquidacions.

Article 19. Sancions

1. Les infraccions simples se sancionen amb una multa fixa d'entre 150 euros i 3.000 euros.
2. Les infraccions de defraudació se sancionen amb una multa proporcional d'entre el 50% i el 150% de la quota defraudada.
3. Les sancions anteriors es determinen seguint els criteris de graduació establerts en la Llei 21/2014, del 16 d'octubre, de bases de l'ordenament tributari.

Article 20. Descripció del Fons per a l'impuls del turisme

El Fons per a l'impuls del turisme es configura com a mecanisme destinat a finançar polítiques per potenciar la competitivitat del Principat d'Andorra com a destinació turística i garantir-ne la sostenibilitat.

Article 21. Dotació del Fons per a l'impuls del turisme

1. El Fons es dota amb els ingressos obtinguts de l'Impost sobre les estades en allotjaments turístics. Aquesta dotació queda afectada a les despeses relacionades directament amb els objectius establerts per l'article 22.
2. Els ingressos derivats dels recàrrecs previstos a la Llei de bases de l'ordenament tributari per presentació extemporània d'autoliquidacions relacionades amb aquest impost, així com els interessos moratoris que puguin ser d'aplicació, no s'integren en aquest fons i, per tant, no queden afectats a les finalitats que s'hi determinen.

Article 22. Destinació dels recursos del Fons per a l'impuls del turisme

Els recursos del Fons per a l'impuls del turisme s'han de destinar a finançar, totalment o parcialment, projectes o actuacions que persegueixin algun dels objectius següents:

- a) La promoció turística del Principat d'Andorra.
- b) L'impuls del turisme sostenible, responsable, inclusiu i de qualitat.
- c) La protecció, la preservació, la recuperació i el millorament dels recursos turístics.

- d) El foment, la creació i el millorament dels productes turístics.
- e) El desenvolupament d'infraestructures i serveis relacionats amb el turisme.

Capítol segon. De modificació de la Llei 16/2017, del 13 de juliol, general de l'allotjament turístic

Article 23. Modificació de l'article 15

Es modifica l'article 15 de la Llei general de l'allotjament turístic, que queda redactat de la manera següent:

“Article 15. Definició dels establiments de la modalitat de càmping

Tenen la consideració d'establiments de càmping els allotjaments turístics constituïts en una unitat empresarial d'explotació, inscrits al Registre de Comerç, dedicats a prestar, amb altres serveis de caràcter complementari o sense, allotjament a les persones en espais de terreny delimitats, dotats i condicionats per a l'ocupació temporal, dedicats a la convivència agrupada de persones, i amb accés directe per una carretera, excepte per al grup de glàmping.

Els càmpings han d'estar dividits en unitats d'acampada, que és un espai de terreny destinat a la ubicació d'un vehicle (excepte en el grup de glàmping) i d'un element d'allotjament que pot ser mòbil, semimòbil o fix, amb independència que la propietat correspongui als clients o al titular de l'explotació.

1. S'entén per elements d'allotjament mòbils les tendes de campanya, caravanes, autocaravanes o qualsevol altre enginy que pugui ser remolcat per un vehicle de turisme.
2. S'entén per elements d'allotjament semimòbils els habitatges mòbils o qualsevol altre tipus d'allotjament amb rodes que necessiti un transport especial per circular per carretera.
3. S'entén per elements d'allotjament fixos els bungalows, les bordes no destinades a borda rural, les cases geodèsiques o altres instal·lacions similars que continguin algun element de fonament fix.”

Article 24. Modificació de l'article 16

Es modifica l'article 16 de la Llei general de l'allotjament turístic, que queda redactat de la manera següent:

“Article 16. Grups dels establiments de càmping

Els establiments de càmping, d'acord amb les seves característiques bàsiques, es distribueixen en cinc grups:

1. Càmpings
2. Zones d'acampada

3. Glàmping
4. Àrees d'acollida d'autocaravanes
5. Àrees d'estada d'autocaravanes

Els càmpings, les zones d'acampada, el glàmping, les àrees d'acollida d'autocaravanes i les àrees d'estada d'autocaravanes han de complir els requisits per a l'activitat que s'estableixen en aquesta Llei i en els reglaments que la desenvolupin, així com la prestació i la qualitat dels serveis que la normativa específica determini.”

Article 25. Modificació de l'article 17

Es modifica l'article 17 de la Llei general de l'allotjament turístic, que queda redactat de la manera següent:

“Article 17. Definició i classificació dels establiments del grup càmpings

Són càmpings els establiments que, de conformitat amb la descripció establerta a l'article 15, reuneixen els requisits mínims quant a capacitat, característiques i contingut de les unitats d'acampada, els serveis d'acollida i d'altres que es determinin reglamentàriament.

Els elements d'allotjament de les unitats d'acampada del grup càmpings poden ser mòbils, semimòbils o fixos, segons queda definit a l'article 15, amb independència que la seva propietat correspongui als clients o al titular de l'explotació.

Els càmpings es classifiquen en cinc categories identificades per estrelles, les quals es poden subdividir en àrees d'avaluació que es definiran reglamentàriament. A aquest efecte, també es considera la capacitat receptiva, la prestació i la qualitat dels serveis, les condicions i l'equipament.

Els establiments de càmping poden disposar d'unitats d'acampada que tinguin previst l'aparcament de vehicles en un lloc diferent del de la unitat d'acampada, però sempre dins del recinte del càmping. En aquest cas, de la superfície que correspongui a la unitat d'acampada, segons la categoria del càmping, se'n pot descomptar la superfície que es determini per reglament, i el lloc destinat a aparcament ha de portar el número de la unitat d'acampada a què correspongui.

El planejament urbanístic, d'acord amb aquesta Llei, pot determinar la quantia i la distribució del nombre d'unitats d'acampada per a elements fixos o semimòbils, de manera que respecti la naturalesa rústica dels terrenys i es minimitzi l'impacte que provoca la seva implantació, tant en relació amb l'espai que ocupen com amb el volum, els materials i el cromatisme que puguin presentar.

La modificació de la categoria d'un establiment del grup dels càmpings es pot produir a petició del titular del Registre de Comerç, sempre que acrediti el compliment dels requisits que permeten el canvi sol·licitat, o bé d'ofici, a conseqüència d'una inspecció efectuada pels serveis tècnics dels ministeris

competents, en compliment d'una resolució adoptada en el marc d'un expedient sancionador.”

Article 26. Creació de l'article 18 bis

Es crea l'article 18 bis de la Llei general de l'allotjament turístic amb el redactat següent:

“Article 18 bis. Definició i classificació dels establiments del grup glàmping

Són establiments de glàmping els que estan formats per un màxim de tres elements d'allotjament, d'acord amb el que estableix l'article 15, que són propietat del titular de l'establiment, ofereixen serveis de dutxa, vàter i aigua potable i reuneixen els requisits mínims quant a capacitat, característiques i contingut de les unitats d'acampada, els serveis d'acollida, la prestació i la qualitat dels serveis i d'altres que es determinin reglamentàriament.

Els establiments de glàmping poden no tenir accés per carretera, ni places d'aparcament.

Els establiments de glàmping es classifiquen en una única categoria.”

Article 27. Modificació de l'article 19

Es modifica l'article 19 de la Llei general de l'allotjament turístic, que queda redactat de la manera següent:

“Article 19. Definició i classificació dels establiments del grup àrees d'acollida d'autocaravanes

Tenen la consideració d'àrea d'acollida d'autocaravanes els espais de terreny, degudament delimitats, oberts al públic per a l'ocupació exclusiva d'autocaravanes en trànsit, que permeten l'allotjament per l'estada màxima que es defineixi per reglament, que no pot superar les 24 hores, sense dret al desplegament d'elements d'acampada o que excedeixin el perímetre del vehicle. No admeten cap element fix d'allotjament, com ara bungalows o mòduls.

Els espais destinats a l'estacionament d'autocaravanes han de quedar definits, en les seves característiques essencials i serveis mínims, capacitat, i en la prestació i la qualitat dels serveis, mitjançant reglament, sense perjudici de la normativa vigent en cada moment en matèria de protecció del medi ambient i d'altres.”

Article 28. Modificació de l'article 26

Es modifica l'article 26 de la Llei general de l'allotjament turístic, que queda redactat de la manera següent:

“Article 26. Definició dels establiments complementaris d'allotjament turístic

Són establiments complementaris d'allotjament turístic els allotjaments constituïts en una unitat empresarial d'explotació, de titularitat pública, privada o mixta, dedicats a prestar, amb altres serveis de caràcter complementari o sense, de manera habitual i professional, allotjament temporal, mitjançant contraprestació, d'acord amb els grups detallats a l'article 27. Els establiments complementaris queden radicats en edificis destinats exclusivament a aquest ús.

No s'accepta en cap cas l'activitat anomenada *bed & breakfast* (allotjament en domicilis particulars, amb servei d'esmorzar o sense) com a establiment complementari d'allotjament turístic.”

Article 29. Modificació de l'article 27

Es modifica l'article 27 de la Llei general de l'allotjament turístic, que queda redactat de la manera següent:

“Article 27. Grups dels establiments complementaris d'allotjament turístic

Els establiments complementaris d'allotjament turístic, d'acord amb les seves característiques bàsiques, es distribueixen en tres grups:

1. Albergs
2. Cases de colònies
3. Refugis de muntanya”

Article 30. De supressió de l'article 31

Se suprimeix l'article 31 de la Llei 16/2017, del 13 de juliol, general de l'allotjament turístic.

Article 31. De supressió de l'article 32

Se suprimeix l'article 32 de la Llei 16/2017, del 13 de juliol, general de l'allotjament turístic.

Article 32. Modificació de l'article 35

Es modifica l'article 35 de la Llei general de l'allotjament turístic, que queda redactat de la manera següent:

“Article 35. Autorització prèvia dels habitatges d'ús turístic

1. El procediment d'autorització s'estableix per via reglamentària i integra una declaració del propietari o del seu representant legal, mitjançant la qual consent el procediment d'inspecció previst en aquesta Llei i, en particular, als articles 82 i 88.

2. L'explotació directa sense intermediaris de fins a dos HUT per part d'un mateix propietari es considera rendiment patrimonial i no requereix la inscripció al Registre de Comerç. S'entén per explotació directa per part del propietari que

aquest sigui el responsable de la publicitat, la gestió i cobrament de les reserves i la tramesa de dades al ROAT. Els serveis de consergeria (serveis de benvinguda, serveis de neteja, lliurament i recollida de claus, atenció telefònica i serveis de manteniment 24 hores) els ha de prestar el mateix propietari o bé pot encomanar-los a una EGHUT degudament autoritzada.

L'exploració de tres o més HUT per part d'un mateix propietari es considera en tots els casos activitat econòmica. Aquest propietari pot demanar el registre de comerç pertinent com a empresa de gestió d'habitatges d'ús turístic (EGHUT) o cedir la gestió dels seus HUT a una o més EGHUT degudament autoritzades. La gestió d'un HUT només pot ser encomanada a una sola EGHUT.

Les EGHUT poden oferir servei de gestió integral (publicitat, gestió i cobrament de les reserves, tramesa de dades al ROAT, serveis de benvinguda, serveis de neteja, lliurament i recollida de claus, atenció telefònica i serveis de manteniment 24 hores), o bé prestar només els serveis de consergeria (serveis de benvinguda, serveis de neteja, lliurament i recollida de claus, atenció telefònica i serveis de manteniment 24 hores).

3. Qualsevol alteració o modificació de les dades referides en l'apartat 2 d'aquest article ha de ser comunicada d'acord amb el procediment previst a l'apartat 1 d'aquest mateix article.

4. La destinació d'un habitatge a l'ús turístic no és possible si està prohibida per l'ordenació d'usos del sector on es trobi o està prohibida pels estatuts de la comunitat en edificis sotmesos al règim de propietat horitzontal. El procediment d'autorització inclou una declaració responsable del propietari o representant legal conforme ha informat el president de la seva comunitat de propietaris que es dedicarà a l'activitat d'HUT i que els estatuts de la comunitat no prohibeixen aquesta activitat.

5. Els HUT han de complir els requisits mínims definits per via reglamentària per garantir les condicions mínimes de seguretat, higiene i habitabilitat. La capacitat màxima de l'habitatge no es pot sobrepassar en cap moment.

6. La inexactitud, falsedat o omissió, de caràcter essencial, en qualsevol de les dades que han de constar en la sol·licitud d'autorització, d'acord amb els apartats 1 i 2 d'aquest article, com també la no-presentació d'aquesta sol·licitud, determinen la impossibilitat d'exercir l'activitat afectada des del moment en què es tingui constància d'aquests fets, sense perjudici de les responsabilitats que puguin derivar-se'n.

7. Els HUT han de ser inscrits obligatòriament al Registre d'HUT previst a l'article 40. A aquest efecte, el propietari de l'HUT o el seu representant legal està obligat a trametre al ministeri competent en matèria de turisme les altes, baixes i modificacions de dades de l'habitatge d'ús turístic.

8. Tots els HUT han de disposar de fulls oficials de queixa, reclamació i denúncia de l'òrgan competent en matèria de consum.

9. En cas que la persona usuària d'un habitatge d'ús turístic atempti contra les regles bàsiques de la convivència o incompleixi ordenances comunals dictades a aquest efecte, el propietari o el seu representant legal ha de requerir, en el termini de 24 hores, el cessionari perquè abandoni l'habitatge.”

Article 33. Modificació de l'article 37

Es modifica l'article 37 de la Llei general de l'allotjament turístic, que queda redactat de la manera següent:

“Article 37. Requisits i marc legal de les EGHUT

1. L'exercici de l'activitat comercial de gestió d'habitatges d'ús turístic requereix amb caràcter preceptiu la inscripció prèvia de l'empresa al Registre d'EGHUT previst a l'article 40.

2. Les EGHUT han de ser inscrites obligatòriament al Registre d'Empreses de Gestió d'Habitatges d'Ús Turístic.

3. La inscripció d'una EGHUT al Registre dona lloc a l'obtenció d'una placa oficial que n'indica la denominació comercial. Aquest distintiu el lliura el ministeri competent en matèria de turisme i ha de figurar a l'oficina principal de l'EGHUT en un lloc ben visible per al públic i els clients.

4. Les EGHUT queden definides mitjançant el reglament corresponent, que fixa els requisits d'obligat compliment quant a característiques així com per a la prestació i la qualitat dels serveis.

5. Quan el parc immobiliari d'una EGHUT sigui igual o superior a un nombre d'HUT que es fixarà per reglament, ha de disposar d'una recepció d'atenció al públic amb les característiques que es fixin per reglament, de conformitat amb l'apartat 4 anterior.

6. S'entén com a parc immobiliari de cada EGHUT el conjunt dels habitatges d'ús turístic gestionats de manera integral per l'EGHUT, tal com estableix l'article 35.2, per llogar-los segons les modalitats i els requisits definits en aquesta Llei. L'EGHUT té l'obligació de facilitar al ministeri encarregat del Registre la relació del seu parc immobiliari.”

Article 34. Modificació de l'article 38

Es modifica l'article 38 de la Llei general de l'allotjament turístic, que queda redactat de la manera següent:

“Article 38. El contracte de gestió o de prestació de serveis

En cas que les EGHUT no siguin propietàries ni titulars de drets reals sobre els HUT que gestionen, han de formalitzar un contracte de gestió d'HUT amb els propietaris o titulars de drets reals sobre els mateixos apartaments.

El contracte de gestió d'HUT s'ha de formalitzar per escrit i s'ha de signar per duplicat.

L'EGHUT ha de lliurar un exemplar signat del contracte al propietari de l'HUT o al titular de drets reals sobre el mateix HUT i ha d'arxivar l'altre.

El contracte de gestió d'HUT ha d'indicar, com a mínim, que el propietari o el titular de drets reals sobre l'habitatge faculta l'EGHUT per gestionar de manera integral la unitat immobiliària amb el règim específic i la modalitat d'arrendament turístic d'HUT, o bé per prestar els serveis de consergeria.

El contracte de gestió d'HUT també ha de regular els honoraris i la forma de remuneració de l'EGHUT, i ha de preveure expressament un termini de venciment.”

Article 35. Modificació de l'article 40

Es modifica l'article 40 de la Llei general de l'allotjament turístic, que queda redactat de la manera següent:

“Article 40. El Registre d'HUT i d'EGHUT (definició, marc legal i àmbit d'aplicació)

1. El ministeri competent en matèria de turisme és el responsable de la creació i la gestió del Registre d'Habitatges d'Ús Turístic i del Registre d'Empreses de Gestió d'Habitatges d'Ús Turístic.

2. Els HUT i les EGHUT han d'estar obligatòriament inscrits en el registre corresponent.

3. El número d'inscripció en el Registre d'HUT ha de constar obligatòriament en tota mena de suport on s'anuncii o promocioni. Aquesta obligació, i especialment les que fan referència a publicitat, promoció i comunicació, les han de complir també els intermediaris o els responsables dels llocs on es facin publicitat.

4. La cancel·lació o modificació de la inscripció d'una unitat immobiliària al Registre d'HUT es pot produir a petició del propietari o del seu representant legal, o bé d'ofici, en compliment d'una resolució adoptada en el marc d'un expedient sancionador per infracció molt greu que impliqui com a sanció la baixa definitiva del Registre de l'HUT en infracció, o de resultes de qualsevol altra causa prevista a la legislació vigent.

En el cas que un habitatge degudament registrat com a HUT canviï de propietari, el nou propietari ha de regularitzar les dades del Registre d'Habitatges d'Ús Turístic en el termini màxim d'un mes a comptar de la signatura de l'escriptura davant notari.

Qualsevol altra modificació que afecti les dades de registre d'un HUT ha de ser regularitzada al Registre d'Habitatges d'Ús Turístic en el termini màxim d'un mes des que s'hagin produït els fets.

5. La cancel·lació de la inscripció d'una unitat immobiliària al Registre d'HUT es pot produir a instàncies de la comunitat de propietaris si els seus estatuts prohibeixen l'activitat. El procediment queda regulat per la via reglamentària.

6. La cancel·lació de la inscripció d'una EGHUT al Registre d'Empreses d'Explotació d'Habitatges d'Ús Turístic es pot produir a petició pròpia de l'EGHUT, o bé d'ofici, per part del ministeri competent en matèria de turisme, en compliment d'una resolució adoptada en el marc d'un expedient sancionador per infracció molt greu que impliqui com a sanció el tancament definitiu de l'empresa infractora, de resultes de qualsevol altra causa prevista a la legislació vigent o perquè ha cessat la seva activitat comercial.

7. Aquests registres centralitzen totes les sol·licituds, els expedients i les dades que es refereixen als HUT, a les EGHUT i al seu parc immobiliari.

8. El ministeri competent en matèria de turisme ha d'inscriure al Registre d'HUT les autoritzacions, la categoria, si escau, les inspeccions i les eventuais sancions.

9. El ministeri competent en matèria de turisme ha d'inscriure al Registre d'EGHUT les autoritzacions, les inspeccions i les eventuais sancions.

10. La finalitat del Registre d'HUT és identificar els HUT autoritzats i les seves característiques.

11. La finalitat del Registre d'EGHUT és identificar les EGHUT autoritzades i determinar la composició del seu parc immobiliari.

12. El ministeri competent en matèria de turisme és l'únic servei habilitat per gestionar el Registre d'HUT i el Registre d'EGHUT, sota l'autoritat del ministre competent en matèria de turisme.

13. El Govern ha de regular per la via reglamentària el funcionament dels registres i les seves modalitats de consulta.

14. El Govern ha de vetllar per assegurar la coordinació entre el Registre d'HUT i el d'EGHUT i la resta dels registres administratius.

La resta del procediment i dels requisits de registre queden regulats per la via reglamentària.”

Article 36. Modificació de l'article 48

Es modifica l'article 48 de la Llei general de l'allotjament turístic, que queda redactat de la manera següent:

“Article 48. Obligacions dels allotjaments turístics exceptuant els refugis de muntanya i les àrees d'acollida d'autocaravanes

1. Els allotjaments turístics estan obligats a tenir un registre d'ocupació. Els establiments són responsables del tractament i de la gestió de les dades que

obtinguin i inscrivin en aquest registre, d'acord amb el que estableix la Llei 15/2003, del 18 de desembre, qualificada de protecció de dades personals.

2. La forma i el model del Registre d'Ocupació d'Allotjaments Turístics han de ser els oficials, segons el que s'estableixi per via reglamentària.

3. Els establiments d'allotjament turístic han d'inscriure en el Registre d'Ocupació d'Allotjaments Turístics els punts que s'acordin per via reglamentària, i com a mínim els punts essencials següents:

a. Data del registre d'entrada i data del registre de sortida de tots els seus clients.

b. Nom, cognoms, nacionalitat i data de naixement de tots els seus clients.

c. Compliment d'alguna de les exempcions previstes a l'article 4 de la Llei reguladora de l'Impost sobre les estades en allotjaments turístics, de modificació de la Llei 16/2017, del 13 de juliol, general de l'allotjament turístic i de modificació de la Llei 13/2007, del 20 de setembre, de creació de la societat pública Andorra Turisme, SA.

4. Els establiments han de trametre, per una via telemàtica que garanteixi les màximes condicions de seguretat i amb la freqüència que s'estableixi per via reglamentària, al Servei de Policia, mitjançant el sistema acordat a aquest efecte, les dades personals a les quals es refereix l'apartat anterior i les altres dades que es fixin per via reglamentària. El ministeri competent en matèria d'interior és el responsable de gestionar les dades obtingudes a aquest efecte.”

Article 37. Modificació de l'article 49

Es modifica l'article 49 de la Llei general de l'allotjament turístic, que queda redactat de la manera següent:

“Article 49. Gestió del Registre d'Ocupació d'Allotjaments Turístics exceptuant els refugis de muntanya i les àrees d'acollida d'autocaravanes

1. Tot client d'allotjament turístic, llevat dels menors de 16 anys, ha de facilitar el seu document d'identitat al gerent, empresari o treballador que tingui com a tasca registrar els clients en el Registre d'Ocupació d'Allotjaments Turístics.

2. La negativa a facilitar el document d'identitat a què es refereix l'apartat anterior s'ha de notificar al Servei de Policia en un termini màxim de 24 hores o abans de la sortida del client. La notificació esmentada pot ser verbal.

3. El Servei de Policia pot exigir en qualsevol moment i sense preavís la comprovació de la fiabilitat de les dades contingudes al Registre d'Ocupació d'Allotjaments Turístics.

4. Els allotjaments turístics estan obligats a actualitzar, amb la freqüència que s'estableixi per via reglamentària, el Registre d'Ocupació d'Allotjaments Turístics.

5. Els allotjaments turístics estan obligats a guardar una còpia del document d'identitat, salvat per als menors de 16 anys, en suport paper o digital, de tots els clients de la unitat d'allotjament, durant el termini que es determini reglamentàriament.”

Article 38. Modificació de l'article 50

Es modifica l'article 50 de la Llei general de l'allotjament turístic, que queda redactat de la manera següent:

“Article 50. Obligacions dels refugis de muntanya guardats i gestió del Registre d'Ocupació d'Allotjaments Turístics pel que fa als refugis de muntanya guardats

1. Els refugis de muntanya guardats estan obligats a tenir un registre d'ocupació, i són responsables del tractament i de la gestió de les dades que obtinguin i inscrivin en aquest registre, d'acord amb el que estableix la Llei 15/2003, del 18 de desembre, qualificada de protecció de dades personals.

2. La forma i el model del Registre d'Ocupació d'Allotjaments Turístics han de ser els oficials, segons el que s'estableixi per via reglamentària.

3. Els refugis de muntanya guardats han d'inscriure en el Registre d'Ocupació d'Allotjaments Turístics els punts que s'acordin per via reglamentària, a més dels punts essencials següents:

a. Data del registre d'entrada i data del registre de sortida de tots els seus clients.

b. Nom, cognoms, nacionalitat i data de naixement de tots els seus clients.

c. Compliment d'alguna de les exempcions previstes a l'article 4 de la Llei reguladora de l'Impost sobre les estades en allotjaments turístics, de modificació de la Llei 16/2017, del 13 de juliol, general de l'allotjament turístic i de modificació de la Llei 13/2007, del 20 de setembre, de creació de la societat pública Andorra Turisme, SA.

4. Els refugis de muntanya guardats han de trametre, per una via telemàtica que garanteixi les màximes condicions de seguretat i amb la freqüència que s'estableixi per via reglamentària, al Servei de Policia, mitjançant el sistema acordat a aquest efecte, les dades personals a les quals es refereix l'apartat anterior i les altres dades que es fixin per via reglamentària. El ministeri competent en matèria d'interior és el responsable de gestionar les dades obtingudes a aquest efecte.

5. El Servei de Policia pot exigir en qualsevol moment i sense preavís la comprovació de la fiabilitat de les dades contingudes al Registre d'Ocupació d'Allotjaments Turístics.

6. Els refugis de muntanya guardats estan obligats a actualitzar, amb la freqüència que s'estableixi per via reglamentària, el Registre d'Ocupació d'Allotjaments Turístics, que pot ser un llibre de registre en suport paper o electrònic.”

Article 39. De supressió de l'article 51

Se suprimeix l'article 51 de la Llei 16/2017, del 13 de juliol, general de l'allotjament turístic.

Article 40. Modificació de l'article 57

Es modifica l'article 57 de la Llei general de l'allotjament turístic, que queda redactat de la manera següent:

“Article 57. *Import de la taxa per a l'obtenció de les plaques o certificats*

L'import de la taxa per a l'obtenció de les plaques o certificats oficials dels establiments d'allotjament turístic és el següent:

Modalitat	Grup	Categoria	Import taxa
<i>Hotelera</i>	<i>Hotels</i>	<i>Placa 1 estrella</i>	<i>365,15 euros</i>
		<i>Placa 2 estrelles</i>	<i>547,70 euros</i>
		<i>Placa 3 estrelles</i>	<i>730,26 euros</i>
		<i>Placa 4 estrelles</i>	<i>912,86 euros</i>
		<i>Placa 5 estrelles</i>	<i>1.095,42 euros</i>
	<i>Aparthotels</i>	<i>Placa 1 estrella</i>	<i>365,15 euros</i>
		<i>Placa 2 estrelles</i>	<i>547,70 euros</i>
		<i>Placa 3 estrelles</i>	<i>730,26 euros</i>
		<i>Placa 4 estrelles</i>	<i>912,86 euros</i>
		<i>Placa 5 estrelles</i>	<i>1.095,42 euros</i>
	<i>Hostals residències</i>	<i>Placa</i>	<i>365,15 euros</i>
	<i>Pensions</i>	<i>Placa</i>	<i>365,15 euros</i>
<i>Apartaments</i>	<i>Apartaments turístics</i>	<i>Placa 1 estrella</i>	<i>365,15 euros</i>
		<i>Placa 2 estrelles</i>	<i>547,70 euros</i>
		<i>Placa 3 estrelles</i>	<i>730,26 euros</i>
		<i>Placa 4 estrelles</i>	<i>912,86 euros</i>

		Placa 5 estrelles	1.095,42 euros
Càmpings	Càmpings	Placa 1 estrella	365,15 euros
		Placa 2 estrelles	547,70 euros
		Placa 3 estrelles	730,26 euros
		Placa 4 estrelles	912,86 euros
		Placa 5 estrelles	1.095,42 euros
	Zones d'acampada	Placa	365,15 euros
	Glàmping	Placa	365,15 euros
	Àrees d'acollida d'autocaravanes	Placa	365,15 euros
	Àrees d'estada d'autocaravanes	Placa	547,70 euros
Allotjaments rurals	Casa o borda rural	Placa	365,15 euros
Habitatges d'ús turístic	Habitatge d'ús turístic	Certificat d'inscripció registre HUT/modificació	100,00 euros
	Habitatge d'ús turístic	Certificat ordinari	7,50 euros
	Empresa de gestió d'habitatge d'ús turístic	Placa	644,23 euros
Establiments complementaris	Albergs	Placa	365,15 euros
	Cases de colònies	Placa	365,15 euros
	Refugis de muntanya		
		Placa de refugi guardat	365,15 euros
Placa de reposició		Placa	50% del cost que correspongui segons grup i categoria

Les plaques oficials queden en propietat del Govern d'Andorra, i el ministeri competent en matèria de turisme té en tot moment la potestat de retirar-les dels establiments que incompleixin la normativa, d'acord amb el procediment administratiu que es determina reglamentàriament.

En cas de canvi de categoria d'un establiment d'allotjament turístic, aquest establiment queda obligat a retornar de manera immediata al Govern d'Andorra

les plaques oficials, sense perjudici de l'obligació de satisfer la taxa per a l'obtenció de la placa corresponent a la nova categoria.

S'entén que la placa de reposició només es pot sol·licitar en cas de robatori, presentant el full de denúncia corresponent, o en cas de deteriorament de l'original, que s'ha de retornar a l'Administració.”

Capítol tercer. De modificació de la Llei 13/2007, del 20 de setembre, de creació de la societat pública Andorra Turisme, SA

Article 41. *Modificació del títol de la Llei*

Es modifica el títol de la Llei 13/2007, del 20 de setembre, de creació de la societat pública Andorra Turisme, SA, que queda redactat de la manera següent:

“Llei 13/2007, del 20 de setembre, de creació de la societat pública Andorra Turisme, SAU”

Article 42. *Modificació de l'article 1*

Es modifica l'article 1 de la Llei de creació de la societat pública Andorra Turisme, SA, que queda redactat de la manera següent:

“Article 1.

La Llei té per objecte la creació de la societat pública Andorra Turisme, SAU, sota la forma jurídica de societat per accions o anònima, per portar a terme les activitats que constitueixen el seu objecte social.”

Article 43. *Modificació de la denominació dels Estatuts*

Es modifica la denominació dels Estatuts de la Llei de creació de la societat pública Andorra Turisme, SA, que queda redactada de la manera següent:

“Estatuts de la societat pública Andorra Turisme, SAU”

Article 44. *Modificació de l'article 1 dels Estatuts*

Es modifica l'article 1 dels Estatuts de la Llei de creació de la societat pública Andorra Turisme, SA, que queda redactat de la manera següent:

“Article 1. *Denominació*

Amb la denominació d'Andorra Turisme, SAU es constitueix una societat pública per accions, compresa en l'article 4 de la Llei general de les finances públiques, que es regeix per les normes vigents en matèria de societats mercantils i per aquests estatuts.”

Article 45. *Modificació de l'article 29 dels Estatuts*

Es modifica l'article 29 dels Estatuts de la Llei de creació de la societat pública Andorra Turisme, SA, que queda redactat de la manera següent:

“Article 29. Composició

1. El Consell d'Administració és l'òrgan de gestió, d'administració i de representació de la societat i d'execució dels acords socials. Està compost com a mínim per sis membres i com a màxim per deu, amb un president, un vicepresident i un secretari.
2. Formen part del Consell d'Administració, en tot cas, com a persones designades en representació del 52% de les accions que necessàriament han de pertànyer al Govern, les persones següents i amb els càrrecs següents:
 - President: el ministre titular de Turisme.
 - Vicepresident: el ministre titular de Finances.
 - Secretari: la persona que designi el ministre titular de Turisme.
 - Els altres tres consellers són designats pel Govern.
 - El 48% d'accions restants poden designar directament els restants quatre consellers membres del Consell d'Administració mitjançant l'agrupació voluntària d'accions a què es refereix l'article següent. És facultativa la designació d'aquests consellers en els percentatges accionarials agrupats que donen dret a la seva designació que pertanyin al Govern. El Govern pot designar, en aquest cas, fins a quatre consellers més, entre els quals hi pot haver un representant dels comuns i tres representants de les associacions més representatives del sector turístic del país.
3. El gerent de la societat assisteix a les reunions del Consell d'Administració amb veu però sense dret de vot. Hi assisteixen també, sense dret de vot, els assessors que el mateix Consell d'Administració estimi necessaris.”

Article 46. Modificació de l'article 44 dels Estatuts

Es modifica l'article 44 dels Estatuts de la Llei de creació de la societat pública Andorra Turisme, SA, que queda redactat de la manera següent:

“Article 44. Operacions de crèdit

El deute de la societat no pot superar el cinquanta per cent (50%) dels seus fons propis consolidats.”

Article 47. Modificació de l'article 45 dels Estatuts

Es modifica l'article 45 dels Estatuts de la Llei de creació de la societat pública Andorra Turisme, SA, que queda redactat de la manera següent:

“Article 45. Beneficis socials

Els ingressos de la societat, per qualsevol concepte, després de deduir-ne totes les despeses i amortitzacions, constitueixen els beneficis socials, que es distribueixen de la manera següent:

- a) En tot cas, ha de destinar-se al fons de reserva un 10%, almenys, dels beneficis socials, fins que aquest fons no representi, com a mínim, el 20% del capital social.
- b) Quant a la resta, el Consell d'Administració ha de presentar a la Junta General d'Accionistes la proposta de destinació i utilització dels beneficis."

Disposició addicional primera

La Llei del pressupost general pot actualitzar o adequar els coeficients utilitzats en el càlcul de la base de tributació, el tipus de gravamen i l'import de les sancions establerts en la present Llei.

Disposició addicional segona

1. Transcorreguts dos anys d'aplicació de l'Impost sobre les estades en allotjaments turístics, i així de manera successiva per als biennis vençuts següents, el Govern encarregarà una auditoria de l'impacte de la implementació d'aquest impost, així com del Fons per a l'impuls del turisme, per tal que valori la recaptació i l'impacte sobre el turisme al Principat d'Andorra, entre altres indicadors que es considerin d'interès.
2. L'informe final de l'auditoria es dipositarà al Consell General perquè l'examini la comissió parlamentària corresponent i se'n faciliti el coneixement públic, garantint-ne l'accés a tots els ciutadans.

Disposició derogatòria

En general, queden derogades totes les disposicions anteriors de rang igual o inferior a la present Llei en tot el que s'oposin, contradiguin o resultin incompatibles amb el que s'hi estableix.

Disposició final primera.

1. S'encomana al Govern la redacció de les disposicions i dels reglaments necessaris per al desenvolupament i l'execució de la present Llei en el termini de sis mesos des de la seva entrada en vigor.
2. Els models de declaració de l'Impost sobre les estades en allotjaments turístics es fixen per reglament, el qual ha d'establir, a més de la forma, el lloc i els terminis per presentar-los, els supòsits i les condicions de la seva presentació per mitjans telemàtics.
3. Es delega al ministeri encarregat de les finances la gestió i recaptació de l'Impost sobre les estades en allotjaments turístics que regula la present Llei.

4. Durant els sis primers mesos d'aplicació de l'Impost sobre les estades en allotjaments turístics, els obligats tributaris podran fer consultes relatives exclusivament a la interpretació de l'articulat de la Llei, que haurà de contestar el ministeri encarregat de les finances en un termini màxim de sis mesos i que tindran caràcter vinculant. El Govern establirà reglamentàriament els termes i l'abast en què es podran efectuar aquestes consultes.

Disposició final segona

S'encomana al Govern que, en el termini màxim de sis mesos des de l'entrada en vigor de la present Llei i en els termes previstos a l'article 116 del Reglament del Consell General, trameti al Consell General el Projecte de text consolidat de la Llei 16/2017, del 13 de juliol, general de l'allotjament turístic i el text consolidat de la Llei 13/2007, del 20 de setembre, de creació de la societat pública Andorra Turisme, SA.

Disposició final tercera.

La Llei entra en vigor l'endemà de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*. Els articles 1 a 22 tenen efecte a partir de l'1 de juliol del 2022.